

บันทึกไป USA โดยมุราบาล USA

+ วัตรในยามเช้าตรู่ของ ‘หลวงปี่นำฝน’ พระวินัยการ

“พระวินัยการ” เป็นคำใหม่ที่ใช้เรียกพระ

“พระวินัยอธิการ” เป็นคำที่ไม่ใช่เรียกพระ กิจผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าคณะจังหวัดให้มีหน้าที่ช่วยเหลือด้านการปกครองคณะสงฆ์ในจังหวัด โดยเฉพาะหน้าที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยด้าน การปฏิบัติวินัยของพระภิกษุสามเณรหรือภรรยา ปักกว่า คำว่าพระ หมายถึง พระภิกษุชาวไทย ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระวินัย

หน้าที่ของพระวินัยอธิการ คือ ตรวจสอบ แนะนำ ตักเดือน และชี้แจงระเบียบปฏิบัติแก่ พระภิกษุสามเณรในจังหวัดหรือที่ท้าวในจังหวัด บรรดาที่ประพฤติตามเรื่องร้อย และหากไม่ปฏิบัติตามหรือพหุกรรมกระทำการใดก็มีอำนาจจับกุม ด้วยเจ้าคณะผู้รับผิดชอบหรือเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่ไม่มีอำนาจในการให้สละสมณเพศ

**“ผู้ที่เข้ามาบัวชในพระพุทธศาสนา
บางคน บางกลุ่ม เมื่อบัวแล้ว
ไม่สนใจศึกษา และปฏิบัติตาม
หลักพระธรรมวินัย กฏ ระเบียบ
กำลังมหามาตรสมากม อาศัยช่อง
ทางจากการเชื่อ ความเลื่อมใส^{ในพระรัตนตรัยของชาวพุทธ}
^{แสงหาผลประโยชน์โดยวิธีการ}
^{ต่างๆ เช่น บางคนเข้ามาบัวชใน}
^{พระพุทธศาสนาแล้วออกแสงหา}
^{ลาภลักษณะ โดยการออก}
^{บันทາตบ้าง บอกบุญ เรียก}
^{เงินทอง เพื่อประโยชน์ต่อเอง”}**

ปัจจุบัน แม้ว่าพระวินัยอธิการเป็นตำแหน่งที่ ยังไม่มีกฎหมายรองรับ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่เป็น “ไปอย่างติดๆ ขัดๆ แต่สำหรับพระครูลัดสิทธิวัฒน์ หรือหลวงพ่อฟ้าฝน เจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม หัวหน้าพระวินัยอธิการซึ่งหัวด้านการบูรณะ ห้ามได้ทำหน้าที่อย่าง แข็งขัน เข้าตัวรุ่งของทกๆ วัน หากไม่มีกิจกรรมนิดนึง นอกฉันเข้า หลวงพ่อฟ้าฝนจะตีตั้งแต่เดียว ๕ เพื่อ เตรียมตัวออกไปบันทາต โดยท่านเดินบินทางภาค ในคลาตรอบองค์พระปฐมเจดีย์ทั้ง ๕ แห่ง เป็น ระยะทางเกือบ ๕ กิโลเมตร ให้เวลาเกือบ ๒ ชั่วโมง

หลวงพ่อฟ้าฝน บอกว่า การบินทางภาค เป็น กิจกรรมของพระภิกษุสังฆและสามเณรในพระพุทธศาสนา ใน การออกเดินทางนั้นต้องรับการตรวจ กัตตาหารหรือสิ่งของจากชาวบ้านในเวลาเข้า เรียกว่าการอกรับน้ำหน้าต ภารกิจภูมิ เป็นกิจกรรมที่พระพุทธเจ้าทรงกำหนดไว

หลวงพ่อฟ้าฝนออกบันทາต

ให้เป็นหน้าที่ของพระภิกษุสามเณรมาตั้งแต่สมัย พุทธกาล โดยพระพุทธองค์ทรงสรุเสริญว่า การ บินทางภาคเป็นกิจวัณประเสริฐ หรือในสมัยนูนเขยก ว่าการโปรดสัตตว์ เพราะการออกบินทางภาคนั้นนับ ว่าเป็นการเผยแพร่พระศาสนาทางหนึ่งด้วย ดังใน สมัยพุทธกาลที่พระภิกษุสังฆจะเทศนาโปรดแก่ บรรดาชาวบ้านซึ่งมาร่วมทำบุญ อันเป็นดั้นเหตุ แห่งการสวดให้พระหลังกัตตดิจิในปัจจุบันนี้

ขณะเดินไปบันทາต นิยมมีสีสนธนสารูป สำรัณกิริยาเรียนร้อย สำรัณกาย สำรัณดา สำรัณปาก ไม่เดินเร็ว หรือเขื่องข้าเกินไป ไม่

เหลือข้ามและขาดออกแลก ไม่เที่ยวทักคนนี้กัน ค นั้นอันแสดงถึงความไม่สำรวม หรือไม่นิยมเดิน บ ปุดคุยกันระหว่างพระภิกษุสามเณรด้วยกัน น

สำหรับคำพูดที่ว่า “บันทາตโปรดโขม ปราบปรต” หลวงพ่อฟ้าฝน บอกว่า ในสังคม ละเลցการประพฤติในศีลธรรม “ไม่เว้นแม้ผู้ที่” ห เจ้ามาบัวชในพระพุทธศาสนา ก็ตัวคือ นางคน ห นางกุณ เมื่อบัวแล้วไม่สนใจศึกษา และปฏิบัติ ห ตามหลักพระธรรมวินัย กฏ ระเบียบ คำสั่งมา ห เศรษฐาม อาศัยช่องทางจากความเชื่อ ความ ห เลื่อมใสในพระรัตนตรัยของชาวพุทธ ที่บังไ ช

คนนี้คือ ค่อยเข้าใจหลักพระพุทธศาสนา แสวงหาผล

นิยมเดิน ประโยชน์โดยวิธีการต่างๆ เช่น บางคนเข้ามา กิน

ประดิษฐ์ น้ำในพระพุทธศาสนาแล้วออกแสวงหาลักษณะ การ

นี้ ให้เป็นผู้ปฏิบัติเคร่งครัด บางพวกรังสรรค์เป็น ห้องดูทำนายทายทัก นอกไปให้หาย เป็นหมอยา

ของเส้นที่ ยิ่งกว่านั้นบางพวกรังสรรค์ปลอมบัว โดยใช้อุบayaที่แบบยกยากที่จะแก่ไข

ความ จากการอภิษัท พนว่า พระภิกขุ

ที่ยังไม่ จากฯ สุพรรณบุรีมาเริ่มในจ.นครปฐมแล้วถูก

ทำบุญตักบาตรด้วยปณิธาน

ในฐานะที่เป็น

หัวหน้าพระวินัยอธิการ
จังหวัดนครปฐม หลวงพ่อ^S
น้ำฝน ได้มีคำแนะนำให้ใน
ให้ญาติโยมสืบงานพระ
กับพระที่ไม่ naïo เดื่อนไป
ไว้ ๗ ประการ คือ ๑.ย่าน
ใหญ่ ซึ่งภายในย่านอาจ
มีผ้าขันหมุน เนื้อผ้า สบู่
ยาสีฟัน อายุครบครัน
รวมอยู่ในย่าน ๒.จีรไม้
สะอาด เพราะด้วยอนอน
ตามสถานีรถไฟ ๓.มี

พระเนตรที่ถูกจับสึก

บادرและกดพระติดด้วยในย่านชุมชนเมือง
ซึ่งก็จะของพระอุดงค์ด้วยเดินทางจากชุมชน
เมือง ๒๔ กม. เป็นการเดินในป่าในเมือง
๔.อนม้วทุกแห่ง ๕.แหล่งที่พักไม่แน่นอน
สัญจรอยู่ตลอดเวลา และ ๖.อธิฐานพรวา
ไม่ถูก ไม่มีในสุทธิ

ปัญหาการเรียกเงินถือว่าเป็นปัญหา
ที่พบบ่อยมาก โดยเฉพาะช่วงปลายเดือน
มีนาคม-เมษายน เพราะจะเป็นช่วงที่ความวัด
ต่างๆ จะมีพิธียกฟ้า ฝังลูกนิมิต บางวัด
จึงจำเป็นออกเรียกเงินจากพุทธศาสนาทันที
ทั้งนี้สำหรับการเรียกเงินจะต้องมีการนำ
เข้าที่ประชุมคณะกรรมการระดับจังหวัด
ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ เจ้าคณะผู้ปักครองสงฆ์ใน
พื้นที่นั้น เพื่อออกใบอนุญาตการเรียกเงิน
ซึ่งจะต้องออกในนามวัดเท่านั้น ไม่มีการออก
ให้เป็นรายบุคคล และสามารถจะออกเรียกไป
ได้ภายในจังหวัดเท่านั้น หากนั้นจะมีการทำ
หนังสือเวียนแจ้งไปยังสถานีตำรวจนคร
ในพื้นที่ได้รับทราบ

การแก้ปัญหาการเรียกเงิน พระวินัยอธิการ
การไปดำเนินการสำนักมากขึ้น เนื่องจาก

พกนี้จะมาเก็บเป็นกลุ่ม หากจะเข้าไปดัก
เดือนก็จะมีกลุ่มนักลงทุนกู้เรียกเงิน
มาบ่มทุ่ง ดังนั้น พระวินัยอธิการต้องขอความ
ร่วมมือเจ้าหน้าที่สำรวจเชิงลึกทุกจุดด้วย
อย่างไรก็ตาม ขอเดือนว่าเมื่อพบกลุ่มที่มา
เรียกเงิน หากไม่แน่ใจว่าจริงหรือหลอกหลวง
ให้ขอคุณอนุญาตได้ทันที และสามารถโทร
สอบถามไปยังสำนักงานเจ้าคณะจังหวัดได้
ด้วย และหากพบว่าเป็นพระแล้วมาขอเรียกไป
โดยลำพัง ให้ตั้งสมญุติฐานได้เลยว่าไม่ได้รับ
อนุญาตให้มา

ทั้งนี้ หลวงพ่อน้ำฝน พดทึ้งท้ายไว้อย่าง
น่าคิดว่า “การทำบุญเป็นเรื่องของศรัทธา^ก
ที่ต้องบวกด้วยปณิธาน อย่าเกิดการทำบุญ
ในแบบโมโนทางเชื่อว่าทำมากจะได้มาก
เรื่องบุญจะเป็นเรื่องเดียวที่ต้องเข้าใจ
ว่าไม่ใช่การทำบุญโดยยึดปริมาณมากกว่า
แล้วจะได้ผลบุญมากตาม ถ้าทำอย่างนั้น
น่าจะเรียกว่า ‘อาบบุญ’ มากับบุญ การ
ทำบุญยังต้องทำแบบสายกลาง คือ ต้องไม่
ทำแบบทุ่มสุดตัว มีเท่าไรทำบุญหมดคง
ไม่ได้ เพราะวิธีเราต้องกินต้องใช้ในเรื่อง
อื่นด้วย”

๒ คน มีชาวสอก ๓ คน แต่ละสายที่ออกไป
เรียกเงิน ได้นำจับประมาณสายละ ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐
บาทต่อวัน พระอาจารย์สระอดจะแบ่งให้รูปละ
๑๐๐ บาท เท่ากันทั้งพระเนตร

“มีพระภิกษุ-สามเณรน่องส่วนที่หัวใจสำคัญ
พระพุทธศาสนาบังหน้าในการแสวงหาลาภ ๑๘
สรรษฐิ ลูก โดยไม่เบ็ดหลักพระธรรมวินัย บางครั้ง^ก
ก็เป็นคนจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามาแต่งกาย
เดิมแบบพระสงฆ์ เพื่อเรียกเงินจากชาวบ้าน
ซึ่งบุญหาดังกล่าวถือว่าเป็นเรื่องที่ร้ายแรง เพราะ
หากินบนความศรัทธาของประชาชน ทั้งนี้ หาก
พบสำนักงานพุทธศาสนาจังหวัดจะดำเนินการ
ขอคุณอนุญาตการเรียกเงิน ในสุทธิ ว่าเป็นของ
จริงหรือไม่ หากพบว่าไม่ถูกต้องจะดำเนินการส่ง
ให้เจ้าหน้าที่สำรวจดำเนินคดีทางกฎหมาย แต่ถ้า
เป็นพระภิกษุสงฆ์จริงก็จะให้เจ้าคณะผู้ปักครอง^ก
ตักเดือนไม่ให้มีการทำการดังกล่าวอีก” หลวงพ่อ^ก
น้ำฝน พดทึ้งท้าย